

РЕШЕНИЕ

№ 6874

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7416** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21033010/02.06.21г на КПКОНПИ чрез проц. представител юрк.С. против Решение от 07.05.21г по нахд № 14120/20г на СРС, НО, 9ти състав, с което е отменено НП № НП-00135/18.09.20г на Председателя на КПКОНПИ, с което на Н. Г. Б. /общ.съветник в ОС-Перушица/ е наложено адм.наказание - "глоба" в размер на по 1000лв, на осн. чл. 173 ал.1 от ЗПКОНПИ, за нарушение по чл. 38 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.1 т.2 от ЗПКОНПИ. Нарушението е извършено в [населено място]/където е следвало да се подаде декларация/ и се изразява в неподаването в срок до 02.01.20г на встъпителна декларация по чл. 38 ал.1 т.1 от ЗПКОНПИ. Декларацията е подадена на 19.03.20г.

В кас.жалба се твърди, че решението е необосновано и мат. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП.Сочи се, че СРС приема за безспорно установено нарушението, като е отменил НП само на осн. чл. 28 от ЗАНН/без обаче доказателства или данни за смекчаващи вината обстоятелства/.С отмяната на НП няма да се постигне целта по чл.12 от ЗАНН, като съставът на конкретното нарушение не изисква вредоносен резултат, респ. липсата на такъв не обосновава наличието на хипотезата на чл.28 от ЗАНН.Закъснението от 77 дни е твърде голямо, за да се приеме за маловажно. В съд.заседание юрк.С. поддържа жалбата и претендира юрк.възнаграждение за кас.инстанция.

Ответникът Н. Г. Б. се явява лично и с проц.представител адв. К., като оспорва жалбата, твърди, че самият АНО е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН, претендира разности за кас.инстанция. В отговора по кас.жалба се сочи, че СРС правилно е взел предвид, че Б. е подал декларация за 2019г пред КПКОНПИ- но в друго свое качество/на митнически служител/, като не е бил наясно, че трябва да подава и встъпителна декларация - в качеството си на общ.съветник. Нарушителят признава вината си, подал е встъпителна декларация/когато е разбрал, че това е необходимо/, не оспорва извършеното нарушение.Правилно СРС е приложил чл.28 от ЗАНН.

Прокурорът намира кас.жалба за основателна и моли за уважаването ѝ.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание- само ако такива се твърдят от касатора/не се твърдят/. Следва да се отбележи, че твърдяната необоснованост на въззивното решение не е сред кас.основания по АПК, предмет на преценка от К..инстанция в това производство.К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, но за мат. незаконосъобразно, по следните съображения:

Между страните не се спори по фактите, те са безспорно установени и СРС извежда извод, че нарушението е извършено/поради което няма да се коментират от К..инстанция безспорните факти/. СРС е отменил НП само на осн. чл. 28 от ЗАНН, като само тази му преценка/т.е. приложението на мат.закон/ се оспорва от касатора. Безспорно е следователно, че Б. е следвало да подаде встъпителна декларация в качеството си на общ.съветник/по чл.38 ал.1 т.1 от ЗПКОНПИ/- в срок до 02.01.20г/първи работен ден/, т.е. в месечен срок от заемане на длъжността/на 01.12.19г/. Следвало е да подаде и ежегодна декларация по т.2- за 2019г, в срок до 15.05.20г, в качеството му на митнически служител/подал е такава на 14.05.20г/. Следователно, нарушението по отношение на встъпителната декларация/по т.1/ е извършено на 03.01.20г/първия ден след изтичане на срока/, като нарушението е осъществявано чрез бездействие. Видно обаче от представената от Б. декларация, депозирана пред КПКОНПИ на 19.03.20г/за която се твърди, че е такава по т.1-встъпителна, в качеството му на общ.съветник/, същата е по т.2/ежегодна/, подадена е в качеството му на митнически служител и е за 2020г/а не за 2019г/. Следователно, няма доказателства и до момента Б. да е подал встъпителна декларация по т.1, в качеството си на общ.съветник. Следва да се има предвид, че съдържанието на декларациите по т.1/встъпителна/ и по т.2/ежегодна/ е различно, като по т.1 е по-обхватна. Депозирането на ежегодна декларация на 14.05.20г-в каквото и да е негово качество/в случая на митнически служител/, съдържа данни само за 2019г, като по никакъв начин не замества липсващата и до момента декларация по т.1/встъпителна, с по-обхватно съдържание/. Декларацията от 19.03.20г е подадена, след като с писмо на КПКОНПИ от 13.03.20г- лицето е поканено да се яви на 26.03.20г в КПКОНПИ за съставянето на АУАН/за неподадена встъпителна декларация/.Следователно, не е налице подадена встъпителна декларация със закъснение от 77 дни, а и до момента такава не е подадена.Кое то води до извод за

материална незаконосъобразност на въззивното решение-не е налице хипотезата на чл.28 от З., тъй като не е налице по-ниска степен на обществена опасност на нарушението или на дееца спрямо останалите нарушения от този вид.

Следва за пълнота на изложението да се посочи и друго- СРС е цитирал няколко изолирани решения на АССГ, с които се приема за маловажно нарушение-подадена декларация със закъснение от 1-2-3 месеца. Това са изолирани решения на АССГ, явно несъобразени с Акта на ИВСС, съставен на АССГ в резултат на извършена му тематична проверка именно по прилагането на чл.28 от ЗАНН в случаите на закъсняло подаване на декларации/по който и закон да са те/. АССГ константно приема за маловажно закъснение от 1 ден, като именно за по-дълги закъснения ИВСС е съставил Акт/задължителен за съдиите от АССГ/.

Решението на СРС като материално незаконосъобразно следва да се отмени, а К.инстанция да се произнесе по същество- НП да се потвърди като законосъобразно/нарушителят не оспорва извършването на нарушението/.

При този изход на спора, искането на касатора за разноски е основателно по чл. 27е от НЗПП, като следва да му се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер-80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.05.21г по нахд № 14120/20г на СРС, НО, 9ти състав, по кас.жалба вх.№ 21033010/02.06.21г на КПКОНПИ

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № НП-00135/18.09.20г на Председателя на КПКОНПИ.

ОСЪЖДА Н. Г. Б. от [населено място] да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, представлявана от С. Ц. сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща сторените в настоящата инстанция разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

